

Sygn. akt I C 1319/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 300,00 (dwa tysiące trzysta 00/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

II umarza postępowanie w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 1 600 zł za okres od dnia 17 grudnia 2007r. do dnia 27 listopada 2015r.;

III zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 797 (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt siedem 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900 (dziewięćset) zł kosztów zastępstwa procesowego

IV nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 191,15 (sto dziewięćdziesiąt jeden 15/100) zł nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 1319/16

UZASADNIENIE

Powódka J. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. początkowo kwoty 1.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 17 grudnia 2007r. do dnia zapłaty. Nadto powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że 26 października 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...) stanowiący własność powódki. Powódka dochodziła odszkodowania z tytułu OC od ubezpieczyciela sprawcy szkody, ponieważ odszkodowanie wypłacone przez pozwanego w kwocie 600 zł nie rekompensowało szkody majątkowej w całości.

W piśmie procesowym z dnia 24 października 2017r. powódka zmodyfikowała powództwo domagając się zasądzenia kwoty 2.300 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. a od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty - wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko potwierdził, że okolicznością bezsporną jest wystąpienie szkody w pojeździe powódki, wskutek zachowania kierującego pojazdem ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanego. Wskazał, że w procesie likwidacji szkody wypłacił na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 600 zł. W ocenie pozwanego odszkodowanie to odpowiada szkodzi całkowitej w pojeździe.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 października 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...) stanowiący własność powódki, a przedstawiający wartość 4.500 zł. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Powódka dnia następnego zgłosiła szkodę pozwanemu. Zakres uszkodzeń pojazdu powodował konieczność poniesienia kosztów jego naprawy w kwocie 9.575,08 zł, przewyższającej wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Na skutek szkody pojazd powódki stracił na wartości 2.900 zł.

(dowód: umowa zakupu – k. 10, dowód rej. Pojazdu – k. 9v, oświadczenie sprawcy – k. 9, wydruk z (...) k. 19, opinia biegłego z zakresu techniki pojazdowej, M. D. – k. 50-67)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 16 listopada 2015r. ustalił należne powódce odszkodowanie i wypłacił kwotę 600zł z tytułu szkody całkowitej. Pomimo skierowanego do pozwanego odwołania, ten nie zmienił swojej decyzji i uznał wypłacone odszkodowanie oraz ustalenia w zakresie wartości bazowej pojazdu oraz wartości pozostałości za prawidłowe.

(bezsporne; decyzja z dn. 16.11.2015r. – k. 16, odwołanie – k. 18, kosztorys pozwanego – k. 12-15, 17, informacja o szkodzi całkowitej – k. 16v)

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała, a także niekwestionowanej opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, M. D..

Przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu powódki powstałych wskutek kolizji z 26 października 2015 r., oraz ustaleń w zakresie zasadności jego naprawy, wartości bazowej pojazdu i wartości pozostałości Sąd wykorzystał opinię biegłego sądowego. Biegły sporządził opinię zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Opinia pisemna została w sposób przekonywający uzasadniona, o czym świadczy również nie zakwestionowanie jej przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych roszczenie powódki w jego ostatecznym kształcie należało uwzględnić w całości.

Postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie, w jakim wynikało to z modyfikacji powództwa, zgodnie z którą powódka nie tylko domagała się zasądzenia innej kwoty, ale też zmodyfikowała żądanie w zakresie żądania odsetek.

Nie była sporna sama zasada odpowiedzialności pozwanego. Nie kwestionował on, że na podstawie zawartej ze sprawcą szkody umowy w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odpowiada on za następstwa wypadku z 26 października 2015r. Kwestionował jedynie wysokość dochodzonego roszczenia, przy czym po wydaniu przez

biegłego opinii nie składał do niej jakichkolwiek zastrzeżeń. Nie odniósł się też do żądania w zakresie w jakim powództwo zostało rozszerzone.

Bezsporne było między stronami, że szkodę w pojeździe powódki należało rozliczyć jako całkowitą.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis 415kc w zw. z art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – zgodnie z art. 822 § 4 k.c.–może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art.805 § 2 pkt 1 k.c.). Działanie sprawcy szkody, jaka wystąpiła w samochodzie należącym do powódki, należało ocenić w świetle przepisu art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Z kolei odpowiedzialność ubezpieczyciela, o której mowa w art. 39 i 40 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz 1152, z późn. zm.) stanowi pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy czym obejmuje ona zarówno odpowiedzialność za własny, jak i cudzy czyn. W myśl art. 34 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 35 ww. ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W świetle cytowanych przepisów Sąd stwierdził, że pozwany, ponosząc odpowiedzialność wobec powódki zobowiązany był do pełnego pokrycia wyrządzonej szkody, co wynika z treści art. 361 k.c.

Mając na uwadze przedstawione powyżej rozważania, Sąd podzielając wnioski płynące z opinii biegłego ustalił, że wysokość szkody całkowitej w pojeździe powódki przedstawia się kwotą 2.900 zł.

Ponieważ pozwany wypłacił powódce kwotę 600 zł, nienaprawiona w tym zakresie szkoda opiewa na kwotę 2.300 zł.

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Żądanie odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu powódka zgłosiła pozwanemu po dniu wystąpienia szkody (27 października 2015r.), a zatem 30-dniowy termin mijał z dniem 27listopada 2015r. W konsekwencji powód mógł żądać zasądzenia odsetek od dnia następnego (28 listopada 2015r.).

Mając zatem na uwadze powyższe, na zasadzie art. 805 k.c. i nast. oraz na podstawie art. 481 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku.

Postępowanie w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty 1.600 zł od dnia 17 grudnia 2007r. do dnia 27 listopada 2015r., w związku z modyfikacją powództwa należało umorzyć na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Ponieważ powódka poniosła koszty wynagrodzenia pełnomocnika (900 zł) opłatę skarbową (17 zł) opłatę od pozwu (80 zł) oraz uiściła zaliczkę na wynagrodzenie biegłego (800 zł) na jej rzecz należało zasądzić kwotę 1.797 zł.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 98 k.p.c. Sąd nakazał ściąganie od pozwanego kwoty 191,15 zł stanowiącej uzupełnienie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłego sądowego w zakresie, w jakim uiszczona zaliczka okazała się niewystarczająca (156,15 zł) oraz w części stanowiącej opłatę od rozszerzonego powództwa (35 zł).

SSR Tomasz Bulkowski